ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 8 | సంచిక : 14 | పుష్పం : 37-39 | 5-4-2003

RAMANA BHASKARA

TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 8 ISSUE : 14

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
☎ 08814 - 222438, 221260

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 09-03-2003, పాలకొల్లు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మనకు శాంతిగాని, శక్తిగాని, జ్ఞానంగాని అంతా లోపలనుండే వస్తుంది, కాని ఇవి అన్నీ బయటనుండి వస్తున్నాయి అని మనం అనుకొంటున్నాము. బయటనుండి ఏమీరాదు. వికాశం కూడా లోపలనుండే వస్తుంది. మన భారతీయ సంస్కృతిలో తపస్సు గురించి ప్రధానంగా చెప్పారు. తపస్సు అంటే వ్యక్తిభావనను తపింపచేయటమే తపస్సు. తపస్సు లేని విద్య రాణించదు. పుస్తకజ్ఞానం కంటే తపస్సు ముఖ్యం. తపస్సు వలన మనస్సు సంస్కరింపబడుతుంది. మన హృదయంలోఉన్న సత్యాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి మన శరీరము, మనస్సు, ఇంద్రియాలు కండిషన్‌లో ఉండాలి. మనోదేహములు మన స్వాధీనములో లేనప్పడు మనంఎంతకాలం జీవించినా ఏమీ ప్రయోజనంలేదు. మనం కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొంటే భౌతికసంపద, ఆధ్యాత్మికసంపద కలుగుతుంది. మహ్మద్‌ప్రవక్త ఏమిచెప్పారు అంటే నా అనుయాయులలో ధనవంతులు ఉన్నారు, పేదవారు ఉన్నారు. నేను

ఈ సంచికలో......

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగహ్రభాషణములు

09-3-03	పాలకొల్లు	1
15-3-03	ఆత్రేయపురం	7
02-3-03	యానాం	11

పేదవారి గురించి ఎక్కువ ఆలోచించటంలేదు, గాని ధనవంతుల గురించి ఎక్కువ ఆలోచిస్తున్నాను అని ప్రవక్తచెప్పారు. అక్కడ ఉన్నవారికి ఆయన చెప్పిన మాటలు అర్థంకాలేదు. పేదవారికి భోగం అనుభవించాలన్నా అవకాశాలు ఉండవు. ధనవంతులకు భోగాలు అనుభవించటానికి అవకాశాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. ధనం మంచిదేకాని ధనంచూసుకొని భోగప్రవృత్తి పెంచుకొని జీవితం అంతా భోగమయం చేసుకొంటే వారు లోపలఉన్న స్వరూపానికి దూరమవుతారు, అంటే భగవంతునికి దూరమవుతారు. అందువలన పేదవారికంటే ధనవంతులగురించి ఎక్కువ ఆలోచిస్తున్నాను అని ప్రవక్త చెప్పారు. ధనం, విద్య, అధికారం, వీటిని నిగ్రహించుకోవటం చాలాకష్టం, వీటిని నిగ్రహించుకొంటే అవి మనకు సహకరిస్తాయి. దేశభక్తి మంచిదే దేశభక్తి వలన హృదయం విశాలమవుతుంది, దేశభక్తి దైవభక్తికి దారిచూపిస్తుంది. మనంపని, పనికోసమే చెయ్యాలి అంతేగాని ఏదో ఆశించిచేస్తే బంధింపబడుతాము. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని భగవదనుభవం పొందాలి. మనకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో, మనం మాట్లాడే మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి, అజాగ్రత్త పనికిరాదు. కాలాన్ని ప్రతీక్షణం మనం సద్వినియోగం చేసుకొంటే కాలాతీతస్థితికి వెడతాము, కోరిక లేకుండా పనిచేస్తూఉంటే కోరికలకు అతీతమైన స్థితికి వెడతాము. ఎవడైతే కాలాతీతస్థితిని పొందాడో వాడు పరబ్రహ్మస్వరూపాన్ని పొందుతాడు. ఈప్రపంచం దేని కారణం వలన వచ్చింది అని అడుగుతారు. నువ్వు ఎక్కడనుంచి వచ్చావో, నీమూలకారణం ఏమిటో నీకు తెలిస్తే ప్రపంచం దేనికారణం వలన వచ్చిందో నీకు తెలుస్తుంది. నిన్ను నియమించేవాడు నీకు అర్థమయితే ప్రపంచాన్ని ఎవడు నియమిస్తున్నాడో వాడుకూడా నీకు అర్థమవుతాడు. సత్యం అనేదిఎప్పుడూ ఒకటిగానే ఉంటుంది. దానిని అనేకమంది అనేక పేర్లతో చెపుతారు. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు అదిమనలోపల ఉంది, బయట ఉంది, అంతటావ్యాపించి ఉంది. మనహృదయంలోఉన్న వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వస్తే అంతటా ఉన్నది అదే అని మనకు తెలుస్తుంది. మనలోపలఉన్న దానిని అన్వేషించటం మానివేసి ఎక్కడో బయట అన్వేషిస్తే మనకు కాలం, శక్తి వృధాఅవుతుంది కాని ఏమీతెలియదు. ఈ ప్రపంచానికి యజమాని భగవంతుడు. ఆయన చెప్పిన ప్రకారం ఈప్రపంచం నడుస్తుంది కాని మనం చెప్పినట్లుగా నడవదు. అందుచేత ఈ ప్రపంచంలో జరిగే సంఘటనలకు మనం అప్‌సెట్ అవ్వకూడదు, వాటిని చూసి అశాంతి తెచ్చుకోవద్దు.

మనం లేకపోతే ఇంటిలోనివారు ఏమైపోతారో అనుకొంటాము. ఏమీఅవ్వరు, మనఅహం భావన వలన అలా అనిపిస్తుంది. ఏది ఎప్పుడు ఎలా జరగాలో అది అప్పుడు అలా జరుగుతుంది. బాహ్యకారణాలవలన దుఃఖంరాదు. ఏద్వైతే లేదో అదిఉంది అనుకొంటున్నాము అక్కడ నుండి దుఃఖం ప్రారంభమవుతోంది. భగవంతుడి సంకల్పానికి భిన్నంగా ఆలోచించగలం, ఆయన సహకారంలేకుండా ఏదో సాధించగలం అనుకోవటం వలన అహంభావన పెరుగుతుంది. భగవంతుడి సంకల్పానికి భిన్నంగా ఏది జరుగదు.

నీకు సుఖం వచ్చినప్పడు పొంగిపోతే, దుఃఖం వచ్చినప్పడు కృంగిపోతే అహంభావన పెరిగిపోతుంది. ఈసుఖదుఃఖాలకు లోపలఉన్నసత్యానికి ఏమీ సంబంధంలేదు. సుఖంవచ్చినప్పడు పొంగిపోవటం వలన దుఃఖంవచ్చినప్పడు కృంగిపోవటం వలన నీవు కాని దేహంతోటి, మనస్సుతోటి, ప్రపంచంతోటి తాదాప్యం పెరిగిపోతుంది, అజ్ఞానంలో కూరుకొనిపోతావు. మనం సహకరించవలసినచోట సహకరించము, సహకరించకూడని చోట సహకరిస్తాము, దైవాన్ని పొందాలి అనే తలంపువస్తే సహకరించము, మంచి తలంపులు వస్తే సహకరించము, చెడుతలంపులు వస్తే సహకరిస్తాము, మనకు పునర్జన్మను తీసుకొని వచ్చే కోరికలకు, వాసనలకు సహకరిస్తాము, అందువలన అవిపెరిగిపోతున్నాయి, అది మనపరిస్థితి. నీహృదయంలో ఉన్నవస్తువును తెలుసుకోవటానికి నీవు ప్రత్యేకంగా ప్రయత్నం చేయనక్కరలేదు, నువ్వు దానిని గుర్తిస్తే సరిపోతుంది. నువ్వుదానిని గుర్తించకపోతే దానికిఏమీ నష్టం లేదు, నీకేనష్టం. కొంతమంది ఆసక్తి లేకుండా కష్టపడి పనిచేస్తారు, వచ్చేదిఏదో వస్తుంది, రానిదిఏదోరాదు. మనం ఏమి చేస్తాము అంటే వచ్చిన దానితో సంతృప్తిపడము, రానిదానికోసం ఎదురుచూస్తాము, చివరకు అశాంతి మిగులుతుంది. మనమనస్సులో వచ్చే క్షోభకు ఇదేకారణం. జీవితం పొడుగునా స్వంతబుద్ధిని కాపాడుకోవాలి. పరాయిబుద్ది చాలా ప్రమాదం. ఎవడైనా ధనవంతుడు ఉంటే మీరుకూడా ధనవంతుడు అవ్వటానికి ప్రయత్నం చేయాలి కాని వాడు దరిద్రుడు అవ్వాలి అనుకోకూడదు. ఎవడైతే శాంతిలో ఉన్నాడో, ఎవడైతే బేధబుద్ధిలేకుండా ఉన్నాడో వాడి సన్నిధానంలో నీవు కూర్చొంటే వాడిమాటలతో పనిలేదు, నీమనస్సు పవిత్రమవుతుంది. నేను మీకు భౌతికంగా అపకారం చేయకపోయినా, మీకు అపకారం జరగాలి అని మనస్సులో అనుకొన్నా దోషమే. పూజ, జపం, ధ్యానంవలన మనలో ఉన్నదోషాలు నెమ్మదిగా పోతాయి అని చెపుతారు కాని మహర్షి సన్నిధిలో మనలో ఉన్న సమస్త దోషాలు ఒకేసారి పోతాయి. విష్ణురూపంలో, శివరూపంలో,

అల్లారూపంలో ఉన్నవాడు భగవంతుడే. మీరు బేధంపెట్టుకోవద్దు. భగవంతుడికి భిన్నంగా ఏదేవతలేదు. శివుడు కంటే విష్ణువు గొప్పఅని ఇలాదేవతల మధ్య బేధబుద్ది పెట్టుకొంటే మనకు పురోగతిలేదు. మనశరీరాలు ఈభూమిమీదకు ఎందుకు వచ్చాయో, ఈశరీరం ద్వారా పొందవలసింది ఏమిటో అదిమనం మర్చిపోయాము. ఉన్నదేదోఉంది. అదినీకు దూరానలేదు, నీహృదయంలో అంతర్యామిగా ఉంది. అదినీకు తెలిసినా ఉంది, తెలియకపోయినా ఉంది, అది తెలిస్తే నీకు ఆనందం వ్యక్తమవుతుంది, అది తెలియకపోతే నీకు దుఃఖంవెంటాడుతుంది. సత్యసాక్షాత్కారం లేనివాడు ఎన్ని భోగాల మధ్యన ఉన్నా వాడిని దుఃఖంవెంటాడుతుంది. ఈశ్వరుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు. భగవంతునిపట్ల గౌరవం కలిగిఉంటే ఆయనదయ మనకు కలుగుతుంది. ఈశ్వరుని అర్చనచేయటం వలన మనలను రాగద్వేషములనుండి విడుదల చేస్తాడు. ఇప్పడు నీకు ఈదేహంతో, మనస్సుతో ఎలా తాదాప్యం ఉందో అలాగ నీహృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడితో తాదాప్యం వచ్చినప్పడు, నీవు శాంతిలో ఉన్నప్పడు ఈసృష్టితో నీకు అతిసన్నిహితసంబంధం ఏర్పడుతుంది. జ్ఞానికి చైతన్యం తప్పించి ఏమీకనబడదు. ఒకవేళ కనబడినా అవి బొమ్మలు, నీడలు అని తెలుస్తూఉంటుంది. నీమనస్సులో ఏమిజరుగుతోందో జ్ఞానికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఎందుచేతనంటే నీలోపల ఉన్నవాడు కూడా ఆయనే. మనం తలకాయలో జీవిస్తున్నాము, హృదయంలో జీవించటంలేదు. తలకాయలో జీవిస్తూఉంటే బేదబుద్ధి పెరుగుతుంది. హృదయంలో జీవించటం నేర్చుకున్నవాడికి అంతర్యామిగా ఉన్న వస్తువు గోచరిస్తుంది. హృదయంలోనికి వెళ్ళిచూస్తే మనందరము ఒకటిగానే ఉంటాము. గాఢనిద్రలో అందరూ ఒకటిగా ఉన్నారు. వ్యవహారంలోనికి వచ్చేసరికి వేరువేరుగా కనిపిస్తున్నారు. కొంతమంది ఎన్నిసంపదల మధ్యఉన్నా వైరాగ్యంలో ఉంటారు. ఏదైనావస్తే భగవంతుడే ఇచ్చాడు అనుకొంటారు, పోతే భగవంతుడే తీసుకొని పోయాడు అనుకొంటారు. మనస్సు అణిగినచోట నుండి మౌనం వస్తుంది. ఆమౌనంవాడికి ఉపయోగపడుతుంది, సమాజానికి ఉపయోగపడుతుంది. ఇతరులకు ఉపయోగపడాలి అని వాడు అనుకోడు, ఆఉపాధి ద్వారా ఇతరులకు సహాయసహకారములు అందుతాయి. చేసేవాడు ఈశ్వరుడే. జరిగేది అంతా ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారమే జరుగుతుంది. అదిమనకు అర్ధంఅవ్వాలి. యుద్ధం జరగవలసి ఉంటే ఎంతమంది ఆపుచేయాలి అని ప్రయత్నంచేసినా యుద్ధంజరుగుతుంది. గురువు యొక్క సమక్షంలో మనస్సు అణుగుతుంది, మనస్సుకు శాంతి కలుగుతుంది, లోచూపుకలుగుతుంది. కొంతమందికి బాహ్యచూపేకాని లోచూపుఉండదు. లోచూపు

లేనివాడికి జ్ఞానం కలిగే అవకాశంలేదు. నిన్ను నీవు చూసుకొని లోకాన్ని చూడు. అప్పుడు లోకం నిన్నుబంధించదు. నిన్ను నీవు చూసుకోకుండా లోకాన్ని చూస్తే బంధింపబడతావు. మనం హృదయంలో ఉన్నవస్తువుకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వటంలేదు, దేహానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నాము. నువ్వు 24 గంటలు దేహంచుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటే ఇంక లోపలకు ఎప్పుడు వెడతావు. దేహం నేను కాకపోయినా, నాకు ఒకదేహం ఉంది. దాని ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూసుకోవచ్చు అంతేగాని 24 గంటలు దేహం గొడవలో ఉంటూ, దేహాభిమానం పెంచుకొంటూ ఉంటేనీకు లోచూపు ఎలాకలుగుతుంది.

ఏతలంపు అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో ఆతలంపు యొక్క మూలంలోనికి వెళ్ళగలిగితే నీకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది. నీకు భగవదనుభవం కలుగకుండా నీవు జననమరణ చక్రంలోనుండి, దుఃఖసముద్రంలోనుండి బయటకు రాలేవు. శాంతి బజారులో కొనుక్కొనేదికాదు, నీహృదయంలో శాంతిఉంది. నీవు అక్కడకు వెళ్ళగలిగితే శాంతిసామ్రాజ్యానికి చక్రవర్తి అవుతావు. మీకు ఎన్నిసంపదలు ఉన్నా, పదవులు ఉన్నా శాంతిలేకపోతే ప్రయోజనంలేదు. ఏదోవస్తువును పట్టి ఇచ్చినట్లుగా గురువు దానిని నీకు పట్టి ఇవ్వడు. అదినీలోపల ఉంది, గురువునీకు మార్గాన్ని చూపిస్తాడు, నీప్రయాణానికి సహకారం అందిస్తాడు. నీవువెళ్ళటం అక్కడకు వెళ్ళవలసిందే. నీవు ఎన్ని పూజలుచేసినా, జపాలుచేసినా, ధ్యానాలుచేసినా లోపలనీకు సరియైన అవగాహన లేప్పడు నీవు దానిని పొందలేవు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. ముందునీకు సబ్జక్టుపట్ల అవగాహన రావాలి, దేనితో తాదాప్యంపెంచుకోవాలి, దేనితో తాదాప్యం తగ్గించుకోవాలి అనే అవగాహన నీకు లేనప్పడు నీకు సత్యానుభవం కలుగదు. చేసే స్నేహాల విషయంలో, చదివేపుస్తకాలవిషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి, అజాగ్రత్తగా ఉంటే గమ్యాన్ని మిస్ అయిపోతారు, రాంగ్ తింకింగ్ వచ్చేస్తుంది. రాంగ్తింకింగ్ వలన రాంగ్ డైరెక్షన్లోనికి వెళ్ళిపోతారు. మనంకాని శరీరంతోటి, మనస్సుతోటి, లోకంతోటి తాదాప్యం పెట్టుకోవటంవలన మనం ఏదిగా ఉన్నామో దానితో తాదాప్యం రాదు, మనం దానిని పొందలేము. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే భగవంతుడికి బాగాతెలుసు. మీసంసారంలో మీకు ఇష్టంలేని సంఘటన జరిగింది అనుకోండి, కంగారుపడవద్దు. ఆఇష్టంలేని సంఘటనవలన పరిణామంలో మంచిజరగవచ్చు. మీరు ఏదైనా మాట్లాడేటప్పడు వివేకంతో మాట్లాడండి, మీరు మాట్లాడే మాట ఇతరులకు జ్ఞానం కలగటానికి సహకరించాలి కాని వారికి అజ్ఞానం తీసుకొనివచ్చేలా ఉండకూడదు. నీమనస్సు కల్పించే గొడవలు అన్నీ వదిలెయ్యి. మాయ అంతా మనస్సులోనేఉంది. ఎప్పడైతే నీవు మనస్సు కల్పించిన గొడవలు వదిలేసావో అప్పడు నీ బుద్ధికి స్థిరత్వం కలుగుతుంది, నీవు జ్ఞానంలోస్థిరపడతావు. కొంతమందికి ప్రతీ దానికి విసుగు. విసుగుఉన్నవాడు జీవితంలో ఏదీసాధించలేడు. మనబుద్ధికి ట్రైనింగ్ ఇవ్వాలి, దానికి ఓర్పు, లోచూపు నేర్పాలి. మహాత్ముల సమక్షంలో, భగవదనుభవం పొందినవాడి సమక్షంలో నీ వాసనలు అణిగిపోతాయి, మనస్సు నిర్మలం అవుతుంది, నిశ్చలమవుతుంది, అప్పడు సమాధి వచ్చి నిన్ను వరిస్తుంది. సమాధిస్థితిలో ఒక్కచైతన్యం తప్పించినీకు ఏమీగోచరించదు, ఎటుచూసినా చైతన్యమే, ఎటుచూసినా ఆనందమే. రాగంలోనుండి, భయంలోనుండి, కోపంలోనుండి విడుదల పొందటానికి నీవు చేస్తున్న ప్రయత్నం అది నీసాధనలో ఒకభాగం. మీకు భయకారణం ఉన్నా భయంలేకుండా ఉంటే, కోపకారణం ఉన్నా కోపం లేకుండా ఉంటేఈశ్వరుని దయ మీమీద వర్షిస్తుంది. మిమ్మల్ని అదృష్టం వెంటాడుతూ ఉన్నా ఈశ్వరుని పాదాలు విడిచిపెట్టవద్దు. ఈశ్వరుని పాదాలు నిజం మిగిలిన దంతా మిధ్య. మెరిసే దంతా బంగారం అనుకోవద్దు. గురువు అంటే బ్రహ్మమే ఆయననీతో మాట్లాడక పోయినా నీకు అంతర్దృష్టి కలుగచేస్తాడు, నీ వాసనాక్షయానికి సహాయసహకారములు అందిస్తాడు, నిన్ను హృదయగుహలోఉన్న ఈశ్వరుని దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళటమేకాదు, అక్కడ స్థిరంగా ఉండేటట్లుచేస్తాడు. నీమనస్సులో ఉన్నదోషములనుండి నిన్ను విడుదలచేసి నిన్ను హృదయగుహలోఉన్నముక్తి స్థానం దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళేవరకు, నీవు జీవన్ముక్తుడవు అయ్యేవరకు గురువునిన్ను విడిచిపెట్టడు. దేహంతో, లోకంతో, మనస్సుతో నీకు ఉన్న తాదాప్యం తగ్గించుకోవాలి. నీలోపల ఉన్న చైతన్యంతో తాదాప్యంపెంచుకోవాలి. దేహంతో, మనస్సుతో, లోకంతో ఉన్నతాదాప్యంపోతేనేను పరిమితుడనుకాదు, నేను అపరిమితుడను, నేను అంతటా ఉన్నాను అన్న సంగతినీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది, శాంతికి వారసుడవు అవుతావు, నిర్వాణసుఖాన్ని అందుకొంటావు. మీరు శాంతిగా ఉండటం నేర్చుకొంటే ప్రారబ్ధం అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా మిమ్మల్ని ఏమీ చేయదు. నీ బంధువులు, స్నేహితులు,, కులాలు, మతాలు, రాగద్వేషాలు అన్నీమూలతలంపులో ఉన్నాయి. మూలతలంపు నశిస్తే నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అదినీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మూలతలంపును ఎండింప చేయటమే తపస్సు. నీకు వచ్చే తలంపులు, నీవు మాట్లాడేమాట, నీవు చేసేపని అన్నికూడా మూలతలంపు నుండి విడుదల పొందటానికి నీకు సహకరించాలి, అలా నీజీవితవిధానాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలి, అదే తపస్సు.

05-04-2003

రమణ భాస్కర